

Bohla. Udarec je bil tako silovit, da mu je udarjeni podlegel. Mariborsko sodišče je obsodilo 1. oktobra mladoletnega ubijalca na 3 leta strogega zapora.

Radi uboja matere 6 let robije. V Zapotoku na Kranjskem sta se sprli 1. sept. 66 letna Marija Vode in njena 19-letna hčerka Amalija. Hči bi se bila rada poročila, pa se je mati branila, da bi prepisala hišo pred svojo smrtjo. Amalija je ubila mater s polenom in je bila v Ljubljani 4. oktobra obsojena radi težke telesne poškodbe s smrtnim izidom na 6 let robije.

*

Slovenska Krajina.

Vesela vesti. Kakor smo zvedeli, se je končno le doseglo na posredovanje slov. ministrov gg. dr. Korošca in dr. M. Kreka, da se je otvoril peti gimnazijski razred kot samoupravni. Je to za nas velikega pomena, zlasti v teh težkih gospodarskih časih, ko naši kmečki ljudje bijejo težak boj za obstanek. Tako bo marsikateri dijak lahko končal srednjo šolo, kar bi mu sicer bilo onemogočeno, ker starši ne bi mogli nositi stroškov za njegovo vzdrževanje pri študiranju. Peti gimnazijski razred, četudi samoupravni, nam daje upanje, da se bodo v doglednem času in postopoma otvorili tudi ostali trije višji razredi in se bo končno tako uresničil tako dolgo zaželjeni san naših dolgoletnih borb za popolno soboško gimnazijo v Slov. krajini. Slovenskima ministroma pa naša iskrena zahvala!

Sobota. G. Josip Benko, znani industrijalec v Soboti in sedanji narodni poslanec za soboški srez, je bil na predlog trgovskega ministra odlikovan za zasluge na trgovskem polju z redom Jugoslovenske krone IV. stopnje. — 22. septembra sta se spoprijela na zelenem polju naša nogometna rivala SK Mura iz Sobotice in SK Lendava iz Lendave na igrišču Mure v Soboti. Tekma je sicer končala z malenkostnim viškom za Muro, vendar pa je Lendava daleč preseгла vse pričakovanje in je žela splošne simpatije s svojo igro. Take tekme nas izredno veselijo, ker kažejo res pravi

užitek gledalcu in tudi igralcem nudijo krasno šolo za igranje nogometa. — Sreski odbor Rdečega križa za soboški srez bo priredil tromesečni bolničarski tečaj. Tečaj se bo pričel 14. oktobra. Obiskovalci se bodo morali obvezati, da se bodo redno udeleževali tega tečaja. Na koncu se bodo polagali izpiti, ki dajejo s pridobljeno diplomom pravico za poklic prostovoljnega bolničarja in prostovoljne sestre. Tečaj je brezplačen, zato se pričakuje precejšen odziv za obisk tega tečaja. — Zbirka za nakup rešilnega avtomobila Rdečega križa precej dobro uspeva. Upamo, da bo v doglednem času potreben denar nabran in bo tako omogočen nakup tako potrebnega rešilnega avtomobila. — Tudi letos se bo vršil tečaj za učenje francoskega jezika za začetnike in za nadaljevalce s konverzacijo, pod okriljem francoskega krožka v Soboti. — V vrtni ulici so trije pobalini povzročili zelo nepremišljeno dejanje, ki bi lahko zahtevalo smrtno nesrečo. V svoji nepremišljenosti so namreč zvezali žico z električnim vodom in jo nato pritrdili na železno ograjo. Tako so napeljali tok do železnih vrat. Potem so poklicali v bližini se igrajočega dečka in mu dejali, naj se prime železnih vrat. Deček je seveda prijel za vrata in v tem trenutku ga je začel tresti močan električni tok, ne da bi se ga mogel rešiti. Fantje so v strahu, da bi tok dečka ubil, s kolo naglo pretrgali žico, ki je spajala električni vod z ograjo in tako povzročili pregorenje električnih zavorovalk v bližini. Zadevo preiskuje soboško orožništvo.

Lendava. Naša slovenska Lendava le malokdaj doživi kaj izrednega in zanimivega, čeprav je sedež sreza. Vendar pa je dne 21. septembra doživela lep večer. Obiskali so nas namreč pevci »Lipe« iz Slovenske Bistrice in priredili koncert pod vodstvom bivšega uradniškega pripravnika v Lendavi g. Janka Podobnika. Spored je bil zelo posrečeno izbran in posamezne točke izredno dobro izvajane. Nekateri pesmi so bile izvajane res odlično in je tako pevski zbor »Lipe« žele zasluženo priznanje od občinstva z burnim ploskanjem, da se dolgo ni poleglo navdušenje. Vsi so bili navdušeni nad lepim petjem in žele bi bilo, da bi nas taka sreča še večkrat doletela, ker se včasih res dolgočasimo. Pevcem iz Slov. Bistrice pa naša najlepša zahvala in na skorajšnje svidenje v slovenski Lendavi.

Nedelica. Le malokdaj se čuje kakšen glas iz naše lične Nedelice. Življenje teče enakomerno in posebnih dogodkov ni. Vendar smo pa doživeli sredi septembra izreden dogodek, ki je žele precej smeja. Nekaj fantov iz bližnjega Turnišča se je napotilo vasovat k nam. Bog vedi, kaj jih je zmotilo, da so se lotili spečega fanta v seniku in začeli udrihati po njem. Speči je bil Törnár Štefan. Prvi trenutek se Törnár niti ni zavedal, kaj se z njim godi. Čez čas mu je pa bilo teh neumnosti zadosti in je kljub bolečinam od kolov pometal napadalce iz senika in jih nagnal z dvorišča. Čudni so res nekateri mladi fantje, da še spečih ne puste pri miru!

Sebeščan. Kakor smo že zadnjič poročali, je

za obrtno umetnost iz Bukarešte v Rumuniji Marijo Farcasanu, ki je potovala v Pariz.

Čudosa v kraljstvu dreves.

V splošnem ne dosežejo drevesa višine več nego 40 m. Med najvišja drevesa na svetu spada avstralski evkaliptus, ki postane 150 metrov visok in je na vrhu okrašen s košato krono. V višino 100 m se povzpnejo v Kaliforniji v Severni Ameriki mamut drevesa, ki so pa mnogo debelejša nego avstralski evkaliptus in postanejo 5—6 tisoč let stara. Slednja spadajo med najstarejša drevesa na svetu. Pravo čudo, kar se tiče drevesne širine, je japonski mecesen, katerega imenujejo

pri prvem deblu. Ponovno so segli trije do štiri ognjeni jeziki po njem od druge strani jarka. Krogla mu je osmeknila lica in mu razcefrala kožuhovinasto kapo. Druga je udarila ob okameneli les mrtvega drevesa, odtrgala tresko in odbrenčala z njo.

Kakor na povelje se je vrgel Lavison na tla. Na ta način si je rešil vsaj trenutno življenje, ker ostanek njemu namenjenih krogel je odfrčal nad njim.

Nato je obmolnil ogenj. Sovražnik je bil prepričan, da je zadel in je lovec ubit. Z bliskavico se je potegnil napadeni v kritje za drevo. Od tam je otipal puško in jo potegnil k sebi za cev.

Njegovo početje so opazili iz nasprotni strani. Zopet so siknile krogle, ne da bi bile zadele in zavladal je mir.

Lavison je čakal z na strel pripravljeno puško. Le nekoliko sta ga skeleli praski na licu in na nogi. Čutil pa je, da rana na meči krvavi.

Za skalami ni bilo opaziti nikakega premikanja. Minulo je 5 minut . . . 8 . . . 10! Zadeva je postajala opasna. Lavison je bil prepričan, da

je uganil načrt rdečkožnih napadalcev. Hitro so se prepričali, da mu ne morejo prav do živega izza kamenite utrdbe. En del se je poslužil mrtvega gozda za obkolilni manever. Drevo je nudilo Lavisonu kritje samo naprej. Od vseh drugih strani je bil povsem nezavarovan.

Dvignil je glavo in pogledal naokrog. Dvajset korakov dalje na levo je stala tesna skupina treh velikih dreves. Če bi mu uspelo, da bi stekel tja, se vrgel med debli na tla, bi bil kakor v majhni trdnjavi.

Previdno je pripravil telo za skok, se pognal kvišku in že je hušnil proti cilju. Njegov izpad je sovražnike presenetil. Že je imel polovico poti za seboj, ko so otvorili napadalci ogenj. Nekaj krogel je zapisnilo mimo, buknilo v sneg, le par se je odbilo od okamenelih dreves. Ogenj iz puškinih cevi mu je bil dober kašipot. Ne da bi bil zadet, je dosegel kritje dreves, kjer je izkopal s pomočjo snežnega obroča sneg in izpopolnil utrdbo.

Trenutno je bil zopet na varnem. Nikakor se ni predajal v očigled smrtni nevarnosti upu, da bo sploh ušel živ. Indijanci so ga sigurno ob-

umrl naš župnik, zlatomašnik g. Perša Ivan. Pokopali smo ga 30. sept. Pogreba se je udeležila vsa fara, tudi nekaj protestantov. Tu so namreč protestanti v večini. Pogreb je vodil g. kanonik Slepec ob spremstvu še 17 duhovnikov. Žalno pridigo in sv. mašo je imel g. Slepec. Ob njegovem govoru je fara zajokala in se zavedla, koga da spremlja na zadnji poti. Pokojnik je bil dober človek in si ni spravljal zakladov na zemlji, saj ni zapustil ničesar. 22 let je delal v težki, gorati župniji, kar je

bilo zanj kot starca velika žrtev. Žalostinke so zapeli otroci, cerkveni zbor in gasilci. Položili smo ga v grob ob križu, položili na krsto zlatomašno krono, na uli grob cvetja in se razšli v zavesti, da smo se ločili od dobrega duhovnega očeta.

Žizki. Zapustila nas je 12letna Tibant Rozina, v nedeljo 29. sept. smo jo ponesli k zadnjemu počitku. Šolski otroci so ji ob grobu zapeli žalostinko. Naj počiva, blaga duša v miru.

DRUŠTVENE VESTI

Boljševiška vzgoja.

Med nami se tudi pojavljajo zagovorniki ruskega komunizma in boljševizma. Zlasti med mladino so takšni, kojih možgani so inficirani z bacilom komunizma. Sebi v opravičilo poudarjajo, da gre boljševikom glavno za gospodarsko povzdigo ljudstva, za verska vprašanja se dosti ne brigajo, kamoli da bi vero preganjali. Kako je z izboljšanjem gospodarskega stanja ljudstva, je splošno znano. V Rusiji je vse ljudstvo suženj najhujšega kapitalizma, in to je državni kapitalizem. O stališču, in sicer nespremenjenem stališču boljševikov do vere pa spričuje nedavno izdani šolski načrt, ki se naj po njem v bodoče vzgaja ruska šolska mladina. Smoter tega načrta je: v otroku se mora ubiti vera, otrok se mora vzgojiti ne v človeka, marveč v žival.

Po tem načrtu se mora v 1. šolskem letu v šoli to-le učiti: 1. škodljivo je za zdravje poljubiti križ ali sv. podobe; 2. post je škodljiv; 3. molitev nič ne koristi; 4. kdor radi cerkvenega praznika izostane od pouka, moti šolsko delo. V 2. šolskem letu: 1. ni duhov, ni angelov ne hudičev; 2. mesto molitve skupno delo in skupna borba; 3. boleznj se ne zdravijo z molitvijo; 3. čim

večja nepismenost, tem večja vera; 4. molitev gospodarstvu nič ne pomaga. V 3. letu: 1. verski prazniki in revolucionarni prazniki; 2. ni treba ne zemeljskega ne nebeškega kralja; 3. cerkev je drugačna s siromaki, drugačna z bogataši; 4. zakaj nimajo duhovniki glasovalne pravice na zborih; 5. klub, kmečki domovi, čitalnice in cerkve; 6. traktor in molitve, brez božje pomoči moremo povečati žetev in popraviti stanje kmetov. V 4. letu: 1. ljudje so si izmislili bogove; 2. ali je Kristus živel; 3. vera je sovražnica delavcev in kmetov; 4. kapitalisti izrabljajo vero; 5. kako sta nastala Božič in Velika noč; 6. odhod ime kristjan?

*

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. gor. V soboto, dne 21. septembra, smo spremili k zadnjemu počitku uglednega in od vseh spoštovanega moža, kmeta Požega Antona iz Coetine. Njegova smrt je prišla nepričakovano. V nedeljo, dne 15. sept., še je bil na vsakoletni, njemu tako priljubljeni božji poti v Rušah. V sredo pri zajtrku v krogu delavcev mu je naenkrat slabo postalo, spravili so ga v posteljo, a bil je v trenutku mrtič. Nastopila je srčna kap. Bil

Preložitve tombole. Radi slabega vremena zadnjo nedeljo dne 6. oktobra se vrši dobrodelna tombola Krščanske ženske zveze v Mariboru v nedeljo dne 13. oktobra t. l., ob 2. uri popoldne na športnem prostoru Maratona na Livadi pred starim mestnim pokopališčem. Tombola se bo vršila ob vsakem vremenu.

Gornji grad. Dne 29. septembra je imelo naše prosvetno društvo po dve in polletnem počivanju svoj redni občni zbor. Zastava, ki je plapolala nad domom prosvete, je oznanjala, da je minila doba preganjanja, ki je morila vse društveno življenje. Lepo okinčano dvorano je napolnilo ljudstvo do zadnjega kotička. Predsednik Jamnik je otvoril občni zbor. Gospod župnik je v svojem govoru orisal usodo naše prosvete v zadnjih letih. Po občnem zboru je moški zbor pod vodstvom organista Jelena prav lepo zapel par narodnih pesmi. Nato je še sledila igra »Tri sestre«. Da ni bilo med odmori dolg čas, za to so skrbeli naši vrli tamburaši. Z občnega zbora smo poslali zahvalno brzojavko dr. Korošcu, pismene pozdrave pa našima izgnanima prosvetnima delavcema g. sodniku Rantu na otoku Krk in g. šolskemu nadzorniku F. Lužniku.

Ali si že obnovil naročnino?

kročili in ga bodo oblegali po njihovi volji. Pred vsem so bili čisto gotovo v šestkratni premoči. Oblegani ni imel pri sebi dovolj hrane, ne odej, ki bi mu bile nudile zatišje pred nočnim mrazom. Najbolj ga je skrbelo krvavljenje iz sicer neznatne rane na nogi. Kri mu je že bila razmočila hlače in se je spuščala v škorenj. Počasi bi se lahko izkrvavel.

Tekom prvih deset minut je dobro videl, kako so huškale sence med njim in robom gozda. Streljal je na premikajoči se cilj, vendar ni zadel.

V spoznanju, da je odvisno njegovo življenje od ustavitve krvi, je razparal hlačnico in pretipal rano. Kroglja ga je res samo oprasnila, vendar globoko, ter mu pretrgala žile, iz katerih je krvavel.

S pomočjo žepne rutice in sirovega usnja, katerega je odtrgal od snežnega obroča, si je napravil zasilno obvezo, katero je trdno zadrnil krog rane z lovskim nožem. Krvavenje je prenehalo. Še snega si je naložil krog obveze, kar ga je dobrodejno hladilo.

Tekom pol ure je rana zamrznila. Tudi po odvitju robca ni privrela več kri.

Med popisanimi dogodki je zatoniло solnce. Neprijetna — mračna tema je napolnila mrtvi gozd. Zunaj po ravni so pričeli tuliti volkovi, med debli hoste sta plahutali neslišno dve snežni sovi, ki sta lovili kunce in leminge (vrsta veveric).

Oblegančeve misli so zaplavale nazaj k tovarišu v topli koči na otoku. Franc je čakal v zasneženem taborišču zamanj nanj. Najbrž bodo pustili njega Indijanci pri miru. Imel je udobno streho ter dovolj živil. Če bo dobri tovariš sploh kedaj zvedel, kje in kako je umrl od zavratne krogle rdečkožca on Lavison, ki je doslej kljuboval in se srečno izmotal iz vsake še tolike nevarnosti...

(Dalje sledi.)

Katoliška mladina vseh šol — čitaj „Nedeljo“!
Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

mecesen v Karasaki. To drevo se razširi s svojimi vejami, katere porine od stebila po tleh na okrog v premeru do 100 m. Mecesen v Karasaki je bogznanj koliko star, vendar ga Japonci skrbno čuvajo in še dandanes vsako leto lepo ozeleni.

Leta 1923 so vkuhali v Nemčiji

po tvornicah za izdelovanje konzerv v 5000 pločevinastih skatlah razno sočivje. Skatle so shranili v omare po kletih in so jih začeli pred kratkem odpirati ter preiskovati. Izkazalo se je, da je bila vsebina konzerv dobro ohranjena. Le kakih 58 skatel je bilo ne- vžitnih, ker je prodrl vanje zrak.